Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31660
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

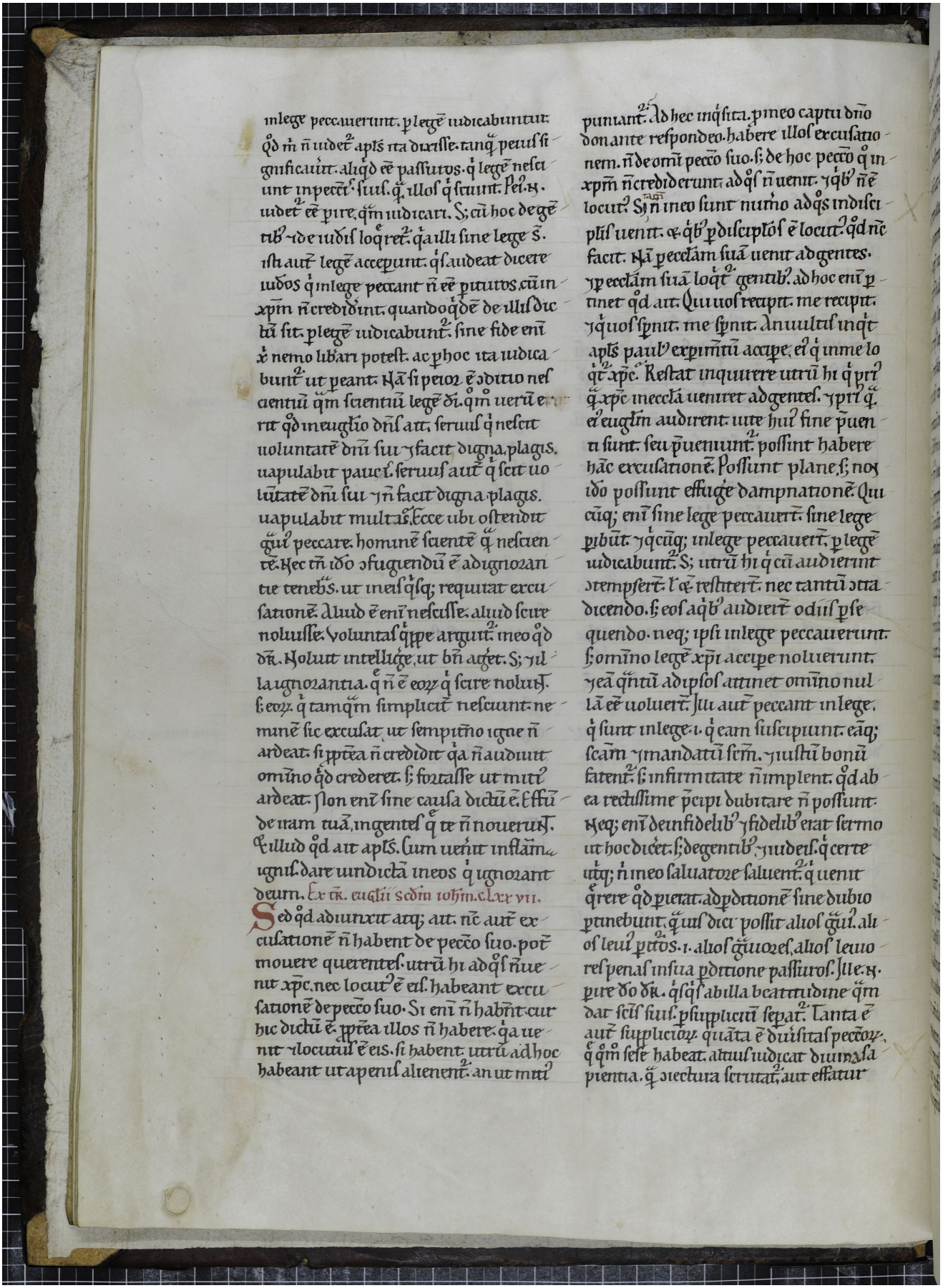

in lege peccauerunt. p lege iudicabuntur.
q̃d m̃ ñ iudet apls ita dixisse. tanq̃ peiuss si
gnificauit. aliq̃d ee passurus. q̃ lege nesci
unt in peccr. suus. q̃. illos q̃ scriunt. Pei. ij.
iudet ee pire. q̃m iudicari. S; cũ hoc de ge
tib ⁊ de iudis loq̃ret. q̃a illi sine lege s.
ish aut lege accepunt. q̃s audeat dicere
iudos q̃ in lege peccant ñ ee piiuros. cũ in
xpm ñ crediderint. quando q̃dẽ de illis dic
tũ sit. p lege iudicabunt. sine fide enim
ẋ nemo liberari potest. ac p hoc ita iudica
bunt ut peant. Hã si peior ẽ ignorantia nes
cientiũ q̃m scientiũ lege dr. q̃m uerũ erit
q̃d in euglio dnis ait. seruus q̃ nescit
uoluntate dni sui ⁊ facit digna plagis.
uapulabit pauc. seruus aut q̃ scit uo
luntate dni sui ⁊ ñ facit digna plagis.
uapulabit multis. Ecce ubi ostendit
q̃ui peccare. homine scientẽ q̃ nescien
te. Hec tm̃ ido ofugiendũ ẽ adignorian
tie tenebs. ut ineis q̃sq; requirat excu
sationẽ. aliud ẽ enim nescisse. aliud scire
noluisse. Voluntas q̃ppe arguit. in eo q̃d
dr. Voluit intelligere, ut bn̄ ageret. S; ⁊ il
la ignorantia. q ñ ẽ eorr q̃ scire noluis.
s; eorr. q̃ tamq̃m simplicit nesciunt ne
minẽ sic excusat, ut sempiterno igne ñ
ardeat. si ppter a ñ credidit q̃a ñ audiuit
omino q̃d crederet. s; fortasse ut mitr
ardeat. Non enim sine causa dictũ ẽ. Effũ
de iram tuã, in gentes q̃ te ñ noueruns.
Q̃ illud q̃d ait apls. Cum uenit inflam
ignis. dare uindictã in eos q̃ ignorant
deum. Ex tr. euglii sdm iohm. clxxvii.

Sed q̃d adiunxit atq; ait. nc aut ex
cusationẽ ñ habent de peccto suo. pot
mouere querentes. utrũ hi ad q̃s ñue
nit xpc. nec locut ẽ eis. habeant excu
sationẽ de peccto suo. Si enim ñ habnt cur
hic dictũ ẽ. ppter a illos ñ habere. q̃a ue
nit ⁊ locutus ẽ eis. si habent. utrũ ad hoc
habeant ut a penis alienent. an ut mitr
puniant. Ad hec inq̃sita. p meo captu dno
donante respondeo. habere illos excusatio
nem. ñ de omi peccto suo. s; de hoc peccto q̃ in
xpm ñ crediderunt. ad q̃s ñ uenit. ⁊ q̃b ñ ẽ
locut. Si ñ in eo sunt numero ad q̃s indisci
plis uenit. ee q̃b p discipulos ẽ locut. q̃d nc
facit. Hã pecclam suã uenit ad gentes.
⁊ p ecclam suã loq̃t gentib. ad hoc enim p
tinet q̃d ait. Qui uos recipit. me recipit.
⁊ q̃ uos spnit. me spnit. An uultis inq̃t
apls paul experimtũ accipere. ei q̃ in me lo
q̃t xpc. Restat inquirere utrũ hi q̃ pri
q̃ xpc in eccla ueniret ad gentes. ⁊ pri q̃
ei euglm audirent. uite hui sine puen
ti sunt. seu puenium. possint habere
hãc excusationẽ. Possunt plane, s; non
ido possunt effugere dampnationẽ. Qui
cũq; enim sine lege peccauerit. sine lege
pibit. ⁊ q̃cũq; in lege peccauerit, p lege
iudicabunt. S; utrũ hi q̃ cũ audierint
dempserit. l. ee restiterit. nec tantũ dicta
dicendo. s; eos aq̃b audierit odius pse
quendo. neq; ipsi in lege peccauerunt.
s; omino legẽ xpi accipere noluerunt.
Jea q̃ntũ ad ipsos attinet omino nul
lã ee uoluerit. Jlli aut peccant in lege.
q̃ sunt in lege. i. q̃ eam suscipiunt. eãq;
scam ⁊ mandatũ scm. ⁊ iustitiã bonũ
fatent. s; infirmitate ñ implent. q̃d ab
ea rectissime pcipi dubitare ñ possunt.
Neq; enim de infidelib ⁊ fidelib erat sermo
ut hoc diceret. s; de gentib ⁊ iudeis. q̃ certe
utq; in eo saluatore saluent. q̃ uenit
q̃rere q̃d perierat. ad p dictionẽ sine dubio
pertinebunt. q̃ uis dici possit alios q̃ui. ali
os leui pcos. i. alios q̃ uiores, alios leuio
res penas in sua pdictione passuros. Jlle. ij.
pire do dr. q̃s q̃s abilla beatitudine q̃m
dat scis suis. p supplicii separat. Tanta ẽ
aut supplicior quãta ẽ diuisitas peccor.
q̃ q̃m sese habeat. altius iudicat diuina sa
pientia. q̃ directura scrutat. aut effatur